

4. Fra Bestyrelsen for Foreningen til Fiskeriets Fremme paa Bornholm og Christiansø om fremmede Fiskernes Afgang til at sælge deres Fangst i bornholmske Havne. (Indbragt den 26de Januar 1888 af Folkethingsmændene for Bornholms 1ste og 2den Valgkreds, Blem og Dam).

§ Andragendet fremhæves, at Antallet af svenske Fiskere, som bringe deres Fangst til Bornholm, for der at affætte den, stadig bliver større og større, og at det kan befrugtes, at dette vil have til Følge, at de indfødte Fiskere, ca. 600 Familieforsørgere, ville fortrænges, fordi de ikke ville kunne leve af at drive denne Næringsvei. Det gjøres tillige gjældende, at Paastanden om, at naar de svenske Fiskere ikke indbragte deres Fangst til Den, vilde man ikke kunde erholde en tilstrækkelig Mængde Silb til Nedsaltning til Vinterbrug, savner al Grund, idet det oplyses, at i 1886 fangedes der af Dens egne Fiskere ca. 213,100 Dl og af svenske ca. 82,000 Dl Silb, hvoraf udførtes i fersk, saltet og røget Tilstand ca. 200,000 Dl, medens Resten forbrugtes af Dens Befolkning. Man mener derfor, at ligesom der paa de forskjellige Omraader kræves Beskyttelse, maa Fisterne her nu ogsaa kræve en saadan, da deres Indtægtskilde er ved at gaa over i fremmede Hænder, og det saa meget mere, som mange unge og kraftige Mænd, der tidligere ernærede sig ved Koffardifarten, nu maa tage paa Fissergjerningen for at tjene Opholdet. Da svenske Fiskere kunne løbe ind i enhver Havn og sælge deres Fangst fra Vaad mod at erlægge en ubetydelig Afgift til Havnekassen, noget som ikke finder Sted i andre fremmede Lande, hvor Fisterne kun maa sælge deres Fangst til dem, som have erhvervet Borgerkab paa denne Handel, saa andrager man om, at det maa blive bestemt ved Lov, at enhver fremmed Fisserbaad, der første Gang i Aarets Løb indfinder sig i en bornholmsk Havn, for at sælge sin Fangst, skal betale en Afgift lig den, fremmede Handelsreisende maa erlægge ifølge Fdng. 8de Juni 1839 § 4 — de indfødte dristigste Fiskere der angives at maatte betale i kommunal Afgift ca. 30 Kr. aarlig — og at det Beløb, som derved indkommer, maa tilfalde en Understøttelseskasse for forulykkede Fiskeres Enter og Efterladte samt gamle og trængende Fiskersfamilier.

5. Fra 1178 Limfjordsfiskere om forskjellige Bestemmelser i det forelagte Fiskerilovforslag. (Indbragt den 2den Februar 1888 af Folkethingsmanden for Thisted Amts 4de Valgkreds, Chr. Ravn).

Andragendet gaar ud paa, at den i Lovforslagets § 8 fastsatte Indskrænkning af Fiskeriet i Kattegat maa bortfalde, da man ellers ikke kan udholde Konkurrencen med fremmede Fiskere. Fremdeles bemærkes med Hensyn til § 28, at det er nødvendigt ved Brugen af Bøtvaad at anvende Slæbeanter eller et andet Middel for at Waaden og Waadet kan nærme sig til hinanden. Slutningsbestemmelsen i § 29 mene de bør udgaa, da de antage, at naar Fiskere, der bo i de laasede Bandede Opland, ere forpligtede til at aflægge deres Bøier og Drageliner uden for disse, vil der kunne opnaas tilstrækkelig Kontrol med, at der ikke i disse Bandede drives ulovligt Fiskeri. Den i § 30 fastsatte Længde af 20 Favne for Dragelinerne mene de bør være mindst 35 Favne af Hensyn til, at Waadet ellers ikke kan naae Bunden paa større Dybde indtil 15 Favne, og Bestemmelsen derfor vil være et Forbud mod Fiskeri med Bøtvaad paa større Dybder. Endelig gjøre de gjældende, at Vægtbestemmelserne i § 54 albeles vil ødelægge Aale- og Flynderfiskeriet i Limfjorden, hvorfor de andrage om, lat enhver Fisk, der er fangen paa rette Tid og Sted samt med lovlige Redskaber, maa være Gjenstand for Handel uden Ansvar for Kjøber og Sælger.

6. Fra „Foreningen af danske Saltvandsfiskere til Værn om Hvermands gamle Net“ om nogle Bestemmelser i det forelagte Fiskerilovforslag. (Indbragt den 6te Februar 1888 af Folkethingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds, Veth).

§ Andragendet oplyses, at det forelagte Fiskerilovforslag er blevet drøftet paa et talrigt besøgt Møde i Middelfart den 3die Januar 1888, hvor det vedtoges hderligere at